

Ugradert

Kopi

Advokatfirmaet Brindem
Rådhusgaten 28
0151 Oslo

Deres ref
Vår ref (saksnr): 2006/36257
Dato: 03.08.2007
Arkivkode: 431-2

Statens tillegn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Mattilsynet

ANGÅENDE KLAGE PÅ VEDTAK OM OPPHØR AV VIRKSOMHET

Mattilsynet ved Regionkontoret for Oslo, Akershus og Østfold har mottatt oversendelse 25.juni 2007 fra Distriktskontoret for Oslo med klage på vedtak fattet av Distriktskontoret 01.juni 2007, vedrørende opphør av driften av Stiftelsen Dyrenes Velferd. Vedtaket ble først påklaget 05.juni 2007. Det ble deretter sendt inn en ny klage 11.juni 2007 som skulle erstatte den innsendte klagen av 05.juni 2007. Det ble i tillegg sendt et brev fra advokatfirmaet Brindem 12.juni 2007 hvor det rettes innvendinger mot vedtakets formelle side, samt en anmodning om utsatt iverksettelse av vedtaket mens klagebehandlingen pågår.

Vedtaket er påklaget til rett instans innen klagefristens utløp, jfr. *Lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker* (forvaltningsloven) §§ 28 og 29.

Distriktskontoret har i brev av 19.juni 2007 gitt oppsettende virkning på vedtaket inntil klagebehandlingen er gjennomført, jmfør forvaltningsloven § 42. Distriktskontoret har vurdert vedtaket på nytt i henhold til forvaltningsloven § 33, og opprettholdt sitt vedtak. Saken er derfor oversendt Regionkontoret som rette klageinstans for endelig klagebehandling.

Vedlagt klagen lå følgende dokumenter:

- 1.Inspeksjonsrapport nr. 105/06, jnr. 113/06 fra Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum(DVN OAB)
- 2.Bekjentgjøring av vedtak, sak 186/06, jnr. 113/06 fra DVN OAB
- 3.Bekjentgjøring av vedtak, sak 205/06, jnr. 113/06 fra DVN OAB
- 4.Brev av 15.01.07 fra Mattilsynet til Stiftelsen Dyrenes Velferd
- 5.Søknad fra Stiftelsen Dyrenes Velferd, datert 16.02.07.
- 6.Inspeksjonsrapport av 29.03.07 fra Mattilsynet
- 7.Mail fra Stiftelsen Dyrenes Velferd, datert 18.04.07.
- 8.Tilbakemeldinger fra Stiftelsen Dyrenes Velferd, datert 18.04.07.
- 9.Inspeksjonsrapport – vedtak, datert 01.06.07 fra Mattilsynet
- 10.Mail fra Stiftelsen Dyrenes Velferd, datert 01.06.07.
- 11.Mail fra Stiftelsen Dyrenes Velferd, datert 05.06.07.
- 12.Klage på vedtak, datert 11.06.07 fra Stiftelsen Dyrenes Velferd
- 13.Tillegg til klage på vedtak, datert 12.06.07 fra Advokatfirma Brindem
- 14.Tilstandsrapport fra veterinær, datert 14.06.07.

Mattilsynet 800021 - Seksjon for tilsyn, Oslo, Akershus og Østfold	Saksbehandler: Eva Otterstad Tlf: 64944400 Besøksadresse: Moerveien 12, 1430 Ås	Postadresse: Postboks 383, N - 2381 BRUMUNDDAL Telefaks: + 47 62 35 69 44 E-post: postmottak@mattilsynet.no
--	---	--

15. Brev av 19.06.07 med utsatt iverksettelse av vedtak fra Mattilsynet
16. Brev av 06.juli 2007 fra advokatfirma Brindem vedrørende klage på vedtak

Brevet fra advokaten datert 06.juli 2007 er ikke tillagt vekt i klagebehandlingen. Regionkontoret vurderer det slik at dette brevet omhandler forhold som ikke har relevans for å vurdere det vedtaket som er påklaget. Dette brevet er oversendt Distriktskontoret for vurdering. Regionkontoret vil vurdere en eventuell søknad om dispensasjon fra kravet til isolat dersom dette skulle bli aktuelt ved en senere anledning.

Regelverket

Paragraf 1 i *Forskrift av 15.juli 1978 nr 01 om dyrepensjonater og lignende* har følgende definisjon på dyrepensjonat:

§ 1. Med dyrepensjonat menes i denne forskrift virksomhet som har til formål ta å imot selskapsdyr, herunder hund og katt, til oppstalling, forpleining, opplæring, omplussing, dressur o.l. for kortere eller lengre tid.

I tvilstilfelle avgjør Mattilsynet om en virksomhet omfattes av forskriften.

På bakgrunn av denne definisjonen sorterer denne virksomheten innunder begrepet dyrepensjonat, og reguleres dermed av kravene i dyrepensjonatforskriften.

Det er flere paragrafer i denne forskriftene som er aktuelle i denne saken:

§ 2. Det er forbudt å drive dyrepensjonat uten tillatelse fra Mattilsynet.

Det er et vilkår at verken eier eller den som skal forestå virksomheten, i løpet av de siste 10 år er dømt for overtredelse av lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern eller forskrifter gitt i medhold av loven.

Hvis Mattilsynet finner grunn til det, kan det gi tillatelse for et begrenset tidsrom og kan også sette vilkår for tillatelsen, herunder største antall dyr som tillates oppstallet.

Videre definerer § 4 i forskriften krav til lokalenes utforming, og § 5 inneholder detaljerte krav til bur og innredning. §§ 6 og 7 inneholder diverse krav til stell og kontroll med dyrene.

I denne saken er flere paragrafer i Lov av 20. desember 1974 om dyrevern relevante. Paragraf 2 er dyrevernlovens hovedbestemmelse:

§2. Ålment om åtfærd med dyr.

Det skal farast vel med dyr og takast omsyn til instinkt og naturleg trong hjå dyret så det ikkje kjem i fære for å lida i utrengsmål.

Paragraf 3 omhandler Mattilsynet og Dyrevernemndene sin inspeksjonsrett:

Mattilsynet, medlem av dyrevernemnd og politiet kan til kvar tid inspisera dyr som kjem inn under lova og dei stadar og rom o.l. der slike dyr held til. Utanlandske inspektørar kan delta i inspeksjonar mv. når det er naudsynt for å ivareta Noregs internasjonale forpliktelser.

Videre omhandler paragraf 5a forhold vedrørende tilsyn og stell. Det er punkt 2 og 4 som er aktuelle i denne saken.

§ 5a. Tilsyn og stell

Den som eig eller har i si varetekt husdyr, selskapsdyr eller dyr som er haldne i fangenskap på annan måte, herunder tamrein, eller som har tilsyn med slike dyr for eigar eller innehavar, skal syta for at:

2. dyret får forsvarleg tilsyn og stell, m.a. får stelt klør, hovar eller klauver,

4. sjuke eller skadde dyr får høveleg behandling og vert avliva om det trengst.

Sakens innhold

Stiftelsen Dyrenes Velferd driver en virksomhet hvor det tas inn eierløse og forvilede katter fra gata i Oslo. På virksomhetens nettsider står det informasjon om at Stiftelsen i dag består av ca. 300 støttemedlemmer. Hovedoppgavene til Stiftelsen er

- å gi hjemløse katter mat og omsorg,
- å skaffe nye, gode hjem til de kattene som kan omplasseres,
- å informere om godt kattehold, og
- å påvirke myndighetene når det gjelder vern av dyr.

Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum inspiserte katteholdet 05. september 2006. Konklusjonen etter denne inspeksjonen var at det var svært mangelfullt renhold, og at det var oppstallet flere dyr enn det var kapasitet til i virksomheten. Det ble observert flere dyr som viste tegn på sykdom, og flere av dyrene var tynne. De fleste av kattene virket ikke sosialiserte i det hele tatt. Dyreholdet har vært inspisert av nemnda ved flere anledninger, senest 01.oktober 2004. Denne inspeksjonen avdekket at situasjonen i dyreholdet var betydelig forverret i forhold til disse tidligere inspeksjonene.

Dyrevernemnda informerte Stiftelsen om at denne typen virksomhet kommer inn under dyrepensjonatforskriften, og at det er forbudt å drive dyrepensjonat uten tillatelse fra Mattilsynet. På bakgrunn av de nevnte observasjonene på inspeksjonen 05.september 2006 ble det fattet vedtak i brev av 17.oktober at driften av virksomheten måtte opphøre. Virksomheten fikk en tidsfrist på 14 dager på å avvikle driften.

Det ble avholdt et møte mellom Dyrevernemnda og Stiftelsen i forbindelse med at dette vedtaket var blitt fattet. På dette møtet informerte Stiftelsen om at vedtaket om avvikling hadde vært en alvorlig vekker for dem. Stiftelsen la videre frem en rekke konkrete tiltak de ville gjennomføre for å bedre forholdene i virksomheten, blant annet endringer i ansvarsforholdet i den daglige driften, og etablering av nye rutiner for renhold og håndtering av syke dyr. Dette møtet resulterte i at Dyrevernemnda fattet et nytt vedtak 08.november 2006 om at Stiftelsen kunne få tillatelse til en midlertidig drift av virksomheten.

Denne tillatelsen ble gitt på følgende vilkår:

- Kun tillatt å oppstalle maks 20 katter
- Lokalene må vaskes helt ned
- Det skal etableres rutiner for rengjøring, føring, stell, veterinærtilsyn og oppfølging av syke dyr.

Det ble informert om at Dyrevernemnda ville foreta hyppige inspeksjoner av dyreholdet, og at det var en forutsetning at arbeidet med utbedringene skulle igangsettes umiddelbart.

Distriktskontoret for Oslo sendte et brev 15.januar 2007 til Stiftelsen. Det ble i dette brevet påpekt at Stiftelsen driver en virksomhet som sorterer under dyrepensjonatforskriften, og dermed må være godkjent av Mattilsynet for å kunne drive. Virksomheten fikk frist til 16. februar 2007 for å sende inn søknad om godkjenning. Det ble videre varslet om at dersom Distriktskontoret ikke hadde mottatt søknad fra virksomheten innen fristen, ville det bli fattet vedtak om at driften måtte opphøre med øyeblikkelig virkning.

Stiftelsen Dyrenes Velferd søkte i brev av 16.februar 2007 om godkjenning til videre drift av virksomheten i henhold til dyrepensjonatforskriften. På bakgrunn av mottatt søknad fra Stiftelsen, gjennomførte Distriktskontoret en inspeksjon av virksomheten 07.mars 2007. Inspeksjonen avdekket at forholdene på stedet ikke var blitt forbedret siden dyrevernemndas inspeksjon i september 2006.

På bakgrunn av dette, ble det fattet vedtak 29.mars 2007 om at virksomheten ikke kunne gis godkjenning til lovlig drift. Virksomheten ble gjort oppmerksom på at den drives ulovlig, og at det av den grunn ikke ville bli tillatt å ta inn nye katter.

Det ble videre gitt en frist fram til 18.april for å komme med en skriftlig tilbakemelding på hvilke tiltak som ville bli iverksatt for å imøtekomme kravene i dyrepensjonatforskriften.

Det ble også gitt et forhåndsvarsel om at dersom dette ikke ble imøtekommet innen fristen, ville det bli fattet vedtak om at driften til Stiftelsen straks skulle opphøre.

18.april mottok Distriktskontoret for Oslo en tilbakemelding fra Stiftelsen. I denne tilbakemeldingen blir de enkelte avvik fra inspeksjonen 07.mars kommentert.

Virksomheten ble inspisert på nytt 14. mai 2007. De samme forholdene ble observert på denne inspeksjonen som de foregående. Det ble igjen avdekket kritikkverdige hygieniske forhold på stedet. Distriktskontoret konkluderte etter siste inspeksjon med at virksomheten ikke tilfredsstiller noen av kravene i *dyrepensjonatforskriften*. På bakgrunn av konklusjonen etter siste inspeksjon 14. mai 2007, ble det fattet vedtak om at driften til Stiftelsen Dyrenes Velferd straks skulle opphøre. Det ble videre gitt en frist til 15. juni for å avvike katteholdet, og det ble opplyst om at hvis Distriktskontoret for Oslo etter denne dato observerte katter på adressen, ville disse umiddelbart bli fjernet fra stedet.

På bakgrunn av brev av 12.juni 2007 fra advokat Brindem besluttet Distriktskontoret å gi vedtaket oppsettende virkning fram til klagebehandlingen var gjennomført.

Klagers anførsler

Det er mottatt klage fra både Stiftelsen og advokat Brindem på vegne av Stiftelsen. Regionkontoret velger å kommentere disse klagenes hver for seg.

Stiftelsen Dyrenes Velferd

Stiftelsen klager på at Forvaltningslovens loven § 27 ikke er fulgt i denne saken. I denne paragrafen blir det angitt i 3. ledd at dersom vedtaket kan tenkes gjennomført til skade for parten før klagesaken er avgjort, skal det også gjøres oppmerksom på adgangen til å be om at gjennomføringen utsettes, jmfør § 42 i samme lov. I den forbindelse bes det om oppsettende virkning av vedtaket, fordi Stiftelsen hevder dyrene ikke lider eller har behov for akutt hjelp.

Stiftelsen påklager videre at det ble fattet vedtak etter inspeksjonen 14.mai 2007. Klager fremhever at det var avtalt et planleggingsmøte mellom Stiftelsen og inspektører ved Distriktskontoret 18.juni 2007. På dette møtet hadde Stiftelsen planlagt å legge frem konkrete planer for renhold og hygiene.

Stiftelsen klager på vedtaket om at driften må opphøre, og de klager på fristen som er satt.

Stiftelsen klager på Distriktskontorets anmerkning om isolat, og mener Distriktskontoret stiller for strenge krav. Det henvises til at Stiftelsen ikke tror at det er mange dyreklinikker og dyrepensjonat som har lokaler som ville tilfredsstille de strenge kravene Mattilsynet krever av Stiftelsen vedrørende isolat.

Stiftelsen klager på Distriktskontorets beskrivelse av forholdene i virksomheten, og anfører at vinylbelegg vil bli lagt, tepper vil bli renset, og at rutiner for tømning av dokasser er etablert. Stiftelsen hevder de ikke har fått den tid og ro som de trenger for å gjennomføre tiltak i virksomheten.

Stiftelsen klager på beskrivelser som er foretatt av daglig leder og sekretær. Det hevdes at dette er subjektive vurderinger basert på antagelser. Det blir i den anledning presisert at det er uttrykt sterk vilje blant hele styret til å etterkomme og etterleve tiltak til forbedring av virksomheten.

Stiftelsen hevder at Distriktskontoret har brutt Forvaltningsloven, ved at Distriktskontoret kommenterte saken i Østlandssendingen 08.juni 2007 selv om saken er unntatt offentlighet.

Stiftelsen fremhever at det i inspeksjonsrapporten av 29.mars 2007 ble forhåndsvarslet at dersom kravene til Distriktskontoret ikke ble imøtekommet innen fristen, så ville dyreholdet bli ansett som et privat dyrehold. Det blir videre fremhevet at Distriktskontoret satt en grense på 5 katter i dette private dyreholdet. Stiftelsen hevder i den forbindelse at ingen kommuner har satt begrensninger i det totale antallet katter som et privat kattehold kan inneholde. Stiftelsen konkluderer derfor med at muligheten for å drive privat kattehold uten begrensninger på antall katter er tilstede på adressen, dersom driften av Stiftelsen må opphøre.

Stiftelsen fremhever at de er en veldedig organisasjon, og argumenterer med at manglende tilgang på håndverker og renholdspersonale har vært medvirkende årsaker til at forholdene i virksomheten ikke har blitt forbedret.

Advokat Brindem

Advokaten informerer om at brevet av 12.juni 2007 er en utdyping av den klagen som var fremsatt av Stiftelsen 11.juni 2007. Advokaten hevder at vedtaket til Distriktskontoret er ugyldig på formelt grunnlag. I tillegg blir det fremsatt en rekke argumenter for at det må gis utsatt iverksettelse av vedtaket under klagebehandlingen.

Advokaten hevder at Distriktskontoret ikke har fulgt normale prosedyrer i denne saken. Advokaten utdyper at normal prosedyre i denne saken ville ha vært å avtale tidspunkt for befarings med Stiftelsen. I den forbindelse blir det framhevet at Distriktskontoret brøt med denne prosedyren ved å komme på uanmeldt inspeksjon, og at de antas å ha skjulte hensikter med å avvente varsling av Stiftelsens sekretær til de stod utenfor lokalene.

Advokaten hevder at Stiftelsen imøtekom kravene til Distriktskontoret ved å komme med en tilbakemelding på tiltak som skulle iverksettes i virksomheten innen tidsfristen. I denne tilbakemeldingen hadde Stiftelsen oppgitt tidsfrister for ferdigstilling av flere konkrete mangler i virksomheten. Advokaten hevder videre at siden Distriktskontoret ikke kom med noen tilbakemelding på dette brevet, så var disse tidsfristene stilleteiende godtatt av Mattilsynet.

Advokaten hevder på bakgrunn av dette at Stiftelsen ikke fikk noen realistisk mulighet til å utbedre manglene, siden Distriktskontoret kom på ny inspeksjon flere uker før utløpet av disse tidsfristene. Advokaten konkluderer med at siden Distriktskontoret kom på inspeksjon og fattet vedtak henholdsvis 7 og 5 uker før tidsfristens utløp, så er dette vedtaket ugyldig på formelt grunnlag

Advokaten hevder i forbindelse med diskusjonen rundt privat dyrehold kontra godkjent dyrepensjonat, at Distriktskontoret ikke har hjemmel til utøvelse av myndighet i private dyrehold.

Advokaten hevder det fremstår som merkelig at Distriktskontoret hadde avtalt et samarbeidsmøte med Stiftelsen 18.juni 2007, og deretter i samme vedtak fattet vedtak om at katteholdet skal opphøre innen 15.juni 2007.

Advokaten hevder at Distriktskontorets vedtak strider mot retningslinjene til dyrevernemndene om å følge prinsippet om det minst inngripende vedtaket. Advokaten hevder at i denne saken vil vedtaket om å avvike driften resultere i at alle kattene måtte avlives, og at det minst inngripende vedtaket ville vært å gi Stiftelsen en realistisk frist til å rydde opp i forholdene.

Avslutningsvis viser advokaten til dispensasjonsadgangen i forskriften, og henviser til at en rekke andre virksomheter har fått dispensasjon fra kravene. Advokaten hevder det vil være usaklig forskjellsbehandling dersom Stiftelsen ikke kan få den samme mulighet til dispensasjon fra kravene til isolasjon i forskriften.

Distriktskontorets anførsler

Distriktskontoret har behandlet anmodningen om å utsette iverksettelsen av vedtaket til Stiftelsen har fått prøvet saken for klageinstansen i brev av 19.juni 2007. Distriktskontoret har konkludert med at det er rimelig at saken blir prøvd for klageinstansen før vedtaket iverksettes. Distriktskontoret har i denne forbindelse trukket fram at det virker som det ikke er mulig for Stiftelsen å finne andre løsninger for å ivareta dyrene, og at avlaving gjenstår som eneste alternativ. Distriktskontoret viser videre til at det ikke er konkludert med at driften må avvikles umiddelbart av dyrevernmessige årsaker, men at vedtaket er fattet på bakgrunn av manglende overholdelse av dyrepensjonatforskriften. Distriktskontoret konkluderer dermed med at det er forsvarlig å kunne utsette iverksettelse av dette vedtaket.

Distriktskontoret har en annen fremstilling av fakta enn Stiftelsen vedrørende planleggingsmøtet som skulle avholdes 18.juni 2007, og bakgrunnen for at det ble fattet vedtak om avvikling av driften før dette tidspunktet. Distriktskontoret hevder at de forsøkte å foreta en uvarslet inspeksjon av

virksomheten 10.mai 2007. På grunn av diverse omstendigheter fikk ikke Distriktskontoret gjennomført den planlagte inspeksjonen.

Distriktskontoret var i telefonisk kontakt med sekretæren i denne forbindelse, og det var på dette tidspunktet avtalen om å avholde et møte mellom Distriktskontoret og Stiftelsen ble inngått. Sekretæren informerte videre om at alle planer for godkjenning ville bli gjennomgått på dette møtet, og at datoen for møtet ville bli fastsatt etter at nytt styre var valgt 22.mai 2007. Sekretæren anmodet Distriktskontoret om å ikke komme på inspeksjon før dette møtet, men Distriktskontoret opplyste om at de ikke kunne følge denne anmodningen. Distriktskontoret orienterte om at de vurderte det som nødvendig å foreta en ny inspeksjon av virksomheten før dette møtet, og opplyste videre at denne inspeksjonen ville bli foretatt uanmeldt.

Inspeksjonen ble foretatt 14.mai 2007, og det ble avdekket forhold under denne inspeksjonen som var av en slik karakter at Distriktskontoret vurderte det som nødvendig å fatte vedtak i saken. Dette vedtaket ble sekretær i Stiftelsen informert muntlig om da han kontaktet Distriktskontoret 31.mai 2007 for å fastsette en dato for dette møtet. Datoen ble satt til 18.juni, og Distriktskontoret var i utgangspunktet positive til å stille på dette møtet. Det ble imidlertid klart i løpet av samtalen at Stiftelsen ikke hadde til hensikt å rette seg etter vedtaket til Distriktskontoret. Distriktskontoret informerte da om at de vurderte det slik at det ikke hadde noen hensikt å delta på dette møtet.

Angående klagers anførsler vedrørende isolat påpeker Distriktskontoret at kravene til isolat er nedfelt i dyrepensjonatforskriften. Distriktskontoret anfører videre at de har forståelse for argumentene til Stiftelsen, men vurderer det slik at det ikke vil være grunnlag for å kunne godkjenne en slik løsning, så lenge den grunnleggende forståelsen til Stiftelsen vedrørende hygiene er fraværende.

Distriktskontoret anfører at beskrivelsene av fulle dokasser, manglende vinylbelegg og tepper med katte hår, er nedtegnelser av observasjoner av faktiske forhold under inspeksjon.

Distriktskontoret anfører at beskrivelsene av daglig leder og sekretær av Stiftelsen er basert på erfaringen Distriktskontoret har opparbeidet sammen med Dyrevernemndene på bakgrunn av 3 inspeksjoner foretatt i løpet av en periode på 8 måneder.

Distriktskontoret henviser til Offentlighetsloven når det gjelder anklagene om å bryte Forvaltningsloven i forbindelse med at Distriktskontoret uttalte seg i Østlandssendingen. Det blir henvist til prinsippet om meroffentlighet, og at ingen av de forholdene som ble gjengitt i Østlandssendingen var taushetsbelagte.

Distriktskontoret presiserer at det varslede vedtaket om at katteholdet ville bli sett på som et privat dyrehold aldri ble fattet. Nye vurderinger av forholdene resulterte i at Distriktskontoret valgte å avvike fra denne formuleringen, slik at selve vedtaket kun retter seg mot driften til Stiftelsen og den manglende godkjenningen.

Distriktskontoret påpeker at daglig renhold og god orden burde kunne gjennomføres på tross av at de bygningsmessige forholdene i virksomheten ikke er optimale. I denne forbindelse fremheves det at daglig tømning og renhold av kattetoiletter, samt fortløpende renhold av gulv og andre flater må utføres uavhengig av travle håndverkere og rengjøringshjelpere som slutter. En tilfredsstillende hygienisk standard er et ufravikelig krav i en slik virksomhet.

Distriktskontoret redegjør for lovverket og hjemmel for å foreta uanmeldte inspeksjoner i forbindelse med anførsler fra advokaten vedrørende fravikning av normale prosedyrer i denne saken. Det blir i denne forbindelse presisert at denne saken skiller seg fra alminnelige godkjenningssaker, siden dyrene er oppstallet i virksomheten før tillatelse er gitt.

Distriktskontoret redegjør også for de ulike hjemlene Dyrevernemndene og Mattilsynet har for sin myndighetsutøvelse. Distriktskontoret fremhever i denne forbindelse at Mattilsynet har en generell kompetanse til å treffe vedtak jamfør dyrevernloven, og kan derfor i tillegg til å treffe enkeltvedtak overfor eiere og innehavere av dyr, treffe vedtak overfor den som påfører andres dyr, eierløse dyr eller viltlevende dyr unødvendig lidelse. Distriktskontoret påpeker dermed at advokatens påstander

om at Distriktskontoret ikke har myndighet til å foreta seg noe i private dyrehold ikke medfører riktighet.

Distriktskontoret påpeker at tilbakemeldingen fra Stiftelsen som ble mottatt 18.april 2007 viser at Stiftelsen mangler den grunnleggende forståelsen for å kunne drive en slik virksomhet på en tilfredsstillende måte. Distriktskontoret hevder videre at de aldri har fattet noe vedtak som inneholder fastsatte frister, men viser til at dette er selvpålagte frister som Stiftelsen selv har arbeidet fram.

Distriktskontoret påpeker i forbindelse med påstandene om usakelig forskjellsbehandling med hensyn på å kunne dispensere fra forskriften, at i denne saken er det så grunnleggende mangler i forhold til hygiene og forsvarlig drift at det ikke har vært aktuelt å vurdere dispensasjon. Virksomheten befinner seg så langt unna kravene til godkjenning at dispensasjon ikke kan vurderes i dette tilfellet. Distriktskontoret vurderer det slik at det ikke er forenelig med forsvarlig drift å kunne gi Stiftelsen dispensasjon fra krav i forskriften.

Distriktskontoret fremhever avslutningsvis at de ser at hensikten og intensjonene til Stiftelsen er gode, men at det ikke hjelper når evnen og viljen til å kunne imøtekomme regelverket ikke er tilstede.

Regionkontorets vurdering

Regionkontoret har gått gjennom saken, og vurderer det slik at Stiftelsen har fått mange sjanser til å utbedre forholdene i virksomheten. Både Dyrevernnemnda og Distriktskontoret har vært på gjentatte inspeksjoner i virksomheten, og rapportene fra disse inspeksjonene viser at det er de samme funnene som avdekkes ved hvert besøk. Dyrevernnemnda fattet vedtak om at virksomheten måtte opphøre på bakgrunn av sin inspeksjon i september 2006. Dyrevernnemnda gjorde imidlertid om vedtaket sitt, slik at Stiftelsen fikk lov å fortsette driften på visse vilkår. Tilbakemeldingene fra Stiftelsen tydet på at de hadde skjønt alvorret i situasjonen, og at de hadde til hensikt å gjøre de nødvendige endringene i virksomheten. Dyrevernnemnda ønsket å la Stiftelsen få en sjanse til, på bakgrunn av de gode intensjonene som ligger bak en slik virksomhet.

Inspeksjonen Distriktskontoret gjennomførte 07.mars 2007, avdekket imidlertid at disse endringene ikke var blitt gjennomført. Regionkontoret vurderer det som alvorlig når Stiftelsen på tross av historikken i saken, ikke hadde gjennomført tiltak for å bedre forholdene i virksomheten. Tidsrommet mellom den siste inspeksjonen til Dyrevernnemnda og inspeksjonen til Distriktskontoret var 6 måneder, og det burde være rikelig med tid til å kunne ordne opp i disse forholdene.

Regionkontoret finner det påfallende at Stiftelsen ikke har hatt mer fokus på å forbedre forholdene i virksomheten i løpet av denne tidsperioden, når de selv fremhever i klagen at en avvikling i driften vil innebære at alle kattene må avlives.

På tross av at Stiftelsen ikke hadde klart å utbedre forholdene i løpet av disse 6 månedene, ble ikke virksomheten pålagt å avvikle driften etter inspeksjonen 07.mars. Stiftelsen fikk ytterligere en ny sjanse til å vise at de kunne utbedre forholdene, ved at de fikk en tidsfrist fram til 18.april for å komme med en plan over tiltak. Stiftelsen leverte inn en plan for utbedringer innen fristen, men Distriktskontoret fant ikke at denne tilbakemeldingen var tilstrekkelig.

Regionkontoret støtter Distriktskontoret i denne vurderingen. Stiftelsen viser med denne tilbakemeldingen at de ikke innehar den nødvendige forståelsen for å kunne drive en slik virksomhet. Stiftelsen avviser at de hygieniske forholdene er kritikkverdige, og viser til en storrengjøring som ble gjennomført i desember 2006. Stiftelsen fremhever at de på bakgrunn av Distriktskontorets inspeksjon skal klage på rengjøringsfirmaet, og at de vil ha inspektørene fra Distriktskontoret til å demonstrere hvor de mener det er utført for dårlig arbeid. Regionkontoret vil anføre at det vil være umulig å evaluere kvaliteten på en slik rengjøring mange uker etter at den er utført, når det har vært oppstallet 20 katter i løsdrift i lokalene hele tiden. Regionkontoret vil påpeke at når Stiftelsen kan trekke frem en storrengjøring utført flere uker før inspeksjonen 07.mars, som dokumentasjon på de hygieniske forholdene i virksomheten, så vitner dette om manglende kunnskap og evne til å foreta en realistisk vurdering av situasjonen.

En slik virksomhet kan ikke basere seg på renhold i form av "skippertak", men det er helt avgjørende at det eksisterer faste daglige rutiner for renholdet. Disse rutineene må ha et omfang som harmonerer med de fysiske forholdene i virksomheten. Det vil alltid være de hygieniske forholdene i virksomheten som fungerer som en fasit eller et speil på om de etablerte rutineene er gode nok. I dette tilfellet har inspektorene blitt presentert for det samme bildet hver gang – kattetoiletter med store mengder avføring, samt avføring flere steder på gulvene (både fersk og gammel), samt at forholdene generelt har vært preget av rot og kaos. Dette viser at rutineene ikke er gode nok for å kunne ivareta driften på et akseptabelt nivå.

Dette er en virksomhet som tar inn hjemløse katter, og Stiftelsen har selv fremhevet at mange av dyrene er svekket og avmagret når de blir tatt inn i virksomheten. Det vil i utgangspunktet kreve mer vedrørende stellet av katter som er i en slik forfatning enn friske katter. En slik virksomhet må ha en detaljert plan for driften. En slik plan må inneholde tiltak som skal iverksettes dersom noen av personalet slutter eller andre uforutsette ting skulle skje. Når man har påtatt seg ansvaret for dyr kan man ikke tillate seg å la endringer eller uforutsette ting i driften gå ut over kvaliteten på stellet eller miljøet for dyrene. Dyrene har et lovfestet krav på et forsvarlig stell og miljø, og dette er nedfelt i både dyrevernloven og dyrepensjonatforskriften. Det krever mye tid og ressurser å sørge for at et dyrehold med 20 katter holder seg innenfor disse lovfestede rammene.

I klagen fra advokaten blir det fremstilt som bagatellmessig at det har vært noe avføring på gulvet, i forhold til de gode intensjonene Stiftelsen har for å ivareta dyrene. Regionkontoret synes ikke dette bildet samsvarer med beskrivelsene fra inspeksjonene. Regionkontoret vurderer det slik at historikken i denne saken tegner et bilde av en virksomhet som mangler styring på kritiske punkter i driften. Inspektorene fra både Mattilsynet og Dyrevernemnda har erfaring fra mange inspeksjoner i tilsvarende dyrehold. Det er ikke slik at de ikke kan se forskjell på et "lite uhell" med litt avføring på gulvet, og en virksomhet som ikke har noe styring med renholdet i det hele tatt. Dessuten har historikken i den saken vist at inntrykket av det dårlige miljøet ikke har vært et tilfeldig funn fra en enkelt inspeksjon, men tvert i mot et mønster som har gjentatt seg ved samtlige inspeksjoner som har vært gjennomført ved denne virksomheten.

Distriktskontoret beskriver i sin rapport fra inspeksjonen 07.mars at det er mange av kattene i virksomheten som er sky og redde. Det er også beskrevet at mange av kattene er tynne, og at det ble observert katter med symptomer fra luftveiene. Stiftelsen kommenterer dette på følgende måte i sin tilbakemelding: *"DV ber Mattilsynet observere at de kattene vi har ikke er "snille sofa-persere" til oppbevaring mens eierne er i Firenze. Det er utekatter som ikke har noe hjem"*

Regionkontoret vurderer det slik at man må kunne forvente en mer seriøs holdning til driften i en slik virksomhet enn det som er utvist i dette tilfellet. Regionkontoret finner det påfallende at den eneste måten Stiftelsen redegjør for tilstanden til kattene i virksomheten, er å komme med et slikt utsagn.

Virksomheten bør kunne vise til at de foretar vurderinger av tilstanden på dyrene de har i sin virksomhet. Det er ikke alle utekatter som vil kunne egne seg til en slik oppstalling. Det kan innebære et stort stress for en forvillet katt å holdes innesperret i en slik virksomhet. Regionkontoret mener det er et nødvendig aspekt å vite at godt dyrevern ikke alltid er forenelig med å holde liv i alle dyr for enhver pris. Avliving vil derfor i noen tilfeller være det mest forsvarlige for å ivareta dyrevelferden.

Regionkontoret støtter således ikke advokatens utsagn om at kattene ikke lider noen overlast. Regionkontoret støtter heller ikke utsagnet fra advokaten om at dyrevernlovens § 5a er ivaretatt for disse kattene. Det står i denne paragrafen 2.ledd at dyret skal ha forsvarlig tilsyn og stell. Regionkontoret vurderer det slik at forsvarlig stell vil innebære å sørge for et forsvarlig renhold, veterinæroppfølging av syke katter, og en systematisk vurdering av egnetheten for de enkelte dyrene til å være oppstallet i virksomheten.

Videre står det i dyrevernloven § 2 følgende : *"Det skal farast vel med dyr og takast omsyn til instinkt og naturleg trong hjå dyret så det ikke kjem i fåre for å lida i utrengsmål."* I denne saken vil man både kunne vise til at ikke alle kattene vil takle like godt å tilpasse seg et liv i fangenskap. I tillegg vil man kunne vise til at katter i utgangspunktet er renslige dyr, og at når de holdes

innestengt i et miljø som ikke har et tilfredsstillende renhold så vil det kunne gå utover dyrevelferden.

Distriktskontoret gjennomførte en ny inspeksjon i virksomheten 14.mai. Denne inspeksjonen avdekket for tredje gang i løpet av en periode på 8 måneder de samme forholdene i virksomheten. På denne siste inspeksjonen ble den manglende kontrollen i virksomheten demonstrert tydelig ved at Distriktskontoret fikk tilgang til to boder i kjelleren som ikke hadde vært inspisert tidligere. Daglig leder i Stiftelsen har opplyst om at dette kun er oppbevaringsboder hvor kattene ikke har adgang. Begge bodene var fylt opp med rot og søppel. På gulvet lå store mengder gammel katteavføring, og det ble observert en forskremt katt som satt i en hylle.

I denne saken har det vist seg at det er spesielt de hygieniske forholdene som er mangelfulle. Det vises til i klagen at uansett hvordan de hygieniske forholdene er, så har disse kattene et bedre alternativ enn de hadde på gaten. Dette utsagnet bygger opp under at man ikke behøver å sette noen krav til dyreholdet i denne virksomheten, fordi det uansett vil være et bedre tilbud enn det de hadde på gaten. Regionkontoret vurderer driften av denne virksomheten til å være basert på gode intensjoner, men denne saken er et eksempel på at de gode intensjonene kan komme til å resultere i uakseptable forhold for dyrene dersom dette skulle være det eneste kravet for å kunne drive slike virksomheter.

Regelverket er etablert for at det skal være rammer man er nødt til å holde seg innenfor, for å kunne drive en slik virksomhet. De gode hensiktene alene er ikke tilstrekkelig til å drive en slik virksomhet, man må kunne vise til at forholdene dyrene presenteres for holder seg innenfor disse lovfestede rammene. Regionkontoret erkjenner at det er dyrevelferdsmessige utfordringer når det gjelder forvaltningen av hjemløse katter, men når man først har tatt på seg ansvaret for dyrene er det en forutsetning at man har evne og vilje til å etterleve regelverket på området. Når det gjelder orden og renhold for øvrig er det nedfelt diverse krav § 7 i dyrepensjonatforskriften. Disse kravene er åpenbart ikke overholdt i denne virksomheten.

Regionkontoret støtter vurderingene til Distriktskontoret når det gjelder beskrivelsene av daglig leder og sekretær. Ansvaret for driften ligger i stor grad hos disse personene, og Regionkontoret vurderer det slik at det er viktig for saken å beskrive hvilket inntrykk de har klart å gi i forbindelse med Distriktskontoret sin oppfølging av denne saken. Regionkontoret vurderer det slik at det er god dokumentasjon i saken på at disse beskrivelsene ikke kun baserer seg på subjektive vurderinger.

Regionkontoret støtter vurderingene til Distriktskontoret når det gjelder isolat. I denne virksomheten er det viktig å ha et isolat som fungerer etter hensikten. Dyr som tas inn fra gaten vil kunne representere en smittefare for de andre dyrene i virksomheten, dersom man ikke har kontroll på helsestatus før de slippes inn i anlegget. Regionkontoret vurderer det imidlertid slik at problemstillingen blir snudd på hodet, dersom man prøver å fremstille det slik at det er de strenge kravene til Distriktskontoret vedrørende isolat som resulterer i den manglende godkjenningen til virksomheten.

Regionkontoret vurderer det slik at vedtaket om opphør av drift er basert på en helhetsvurdering av virksomheten, og ikke på bakgrunn av at virksomheten ikke har isolat med smittesluse. Distriktskontoret anfører i klagebehandlingen at de imøtekommer mange av argumentene til Stiftelsen vedrørende isolat, men at det er på bakgrunn av den totalt manglende forståelse av hygiene at det ikke har vært aktuelt å kunne godkjenne det isolatet Stiftelsen har i sin virksomhet.

Når det gjelder anførsler fra advokaten om usaklig forskjellsbehandling på grunn av at en rekke dyreklinikker og dyrepensjonater har fått dispensasjoner fra kravet om smittesluse, vil Regionkontoret påpeke at det ikke finnes noe regelverk som pålegger dyreklinikker å ha smittesluse. Dyreklinikker er ikke regulert av dyrepensjonatforskriften. Regionkontoret vil videre påpeke at det er en individuell vurdering av driften og lokalene på hver enkelt virksomhet som vil være avgjørende for om det kan være aktuelt å dispensere fra de enkelte krav i forskriften. Det vil ikke være slik at man automatisk kan likestille driften og forholdene på alle de ulike stedene som reguleres av dyrepensjonatforskriften.

Regionkontorets vurderinger av de formelle sidene ved saksbehandlingen

Både Stiftelsen og advokaten anfører at Forvaltningsloven er brutt i denne saken. Regionkontoret har vurdert de formelle sidene ved denne saken, og kan ikke finne at Distriktskontoret har gjort noen formelle feil som har resultert i at vedtaket skulle kunne bli erklært ugyldig.

Advokaten og Stiftelsen hevder Distriktskontoret har brutt Forvaltningsloven på grunn av at de uttalte seg om saken i Østlandssendingen. Regionkontoret støtter Distriktskontorets vurderinger vedrørende dette forholdet. Regionkontoret vurderer det slik at det ikke ble utlevert opplysninger som var unntatt offentlighet til Østlandssendingen.

Advokaten framhever at Distriktskontoret ikke har fulgt de prosedyrene som normalt brukes i forbindelse med godkjenninger. I den forbindelse blir det kritisert at Distriktskontoret har foretatt uanmeldte inspeksjoner i denne saken. Regionkontoret vil påpeke at denne saken avviker fra en normal godkjenning i form av at denne virksomheten allerede hadde startet opp driften før de hadde fått tillatelse. Den vanlige framgangsmåten i godkjenningssaker vil være å søke før man starter opp driften. I dette tilfellet hadde Distriktskontoret fått oversendt kopi av inspeksjonsrapportene og de vedtakene som Dyrevernemnda hadde fattet i forbindelse med inspeksjonen høsten 2006.

Både Distriktskontoret og Dyrevernemnda har hjemmel til å kunne gjennomføre både uvarslede og varslede inspeksjon i alle virksomheter hvor det holdes dyr, jmf. dyrevernloven § 3. Framgangsmåten i de ulike sakene vil variere fra gang til gang avhengig av sakens karakter. Det medfører ikke riktighet at det kun er ved bekymringsmelding at denne form for inspeksjon skal benyttes slik advokaten anfører i denne forbindelse. Det er angitt i retningslinjene for dyrevernemndene punkt 7.1 at dyrevernemnda skal undersøke forholdet, herunder kontakte dyreholder eller om nødvendig foreta uanmeldt inspeksjon av dyreholdet, når det er grunn til å tro at dyr kan komme i fare for å lide i utrensmål. I dette tilfellet hadde Distriktskontoret opplysninger om denne virksomheten, som gjorde at de hadde grunn til å tro at forholdene ikke var tilfredsstillende. En uanmeldt inspeksjon vil kunne gi et mer realistisk bilde av hygieniske forhold i virksomheten, og benyttes ofte i saker som omhandler dyrevern. Denne virksomheten hadde en historikk som gjorde at Distriktskontoret ville inspisere uten at virksomheten hadde mulighet til å "pynte" på sannheten før inspeksjonen.

Regionkontoret støtter vurderingen Distriktskontoret har gjort om å benytte uanmeldt inspeksjon som virkemiddel i denne saken. Det har i ettertid vist seg å være korrekt, på grunnlag av de funnene som har blitt avdekket på inspeksjonene. Regionkontoret vil anføre at en virksomhet som ikke har noe å skjule burde ha et uproblematisk forhold til uanmeldte inspeksjoner. En virksomhet som er interessert i å forbedre driften sin burde tvert i mot kunne se på en uanmeldt inspeksjon som en god anledning til å få en vurdering av de faktiske forhold i sin virksomhet. Forholdene i en slik virksomhet bør ikke på noe tidspunkt være av en slik karakter at de utløser varsler om stenging.

Advokaten argumenterer med at vedtaket må være ugyldig på bakgrunn av at det ble fattet mange uker før tidsfristene hadde utløpt. Regionkontoret vil i denne sammenheng påpeke at det ikke eksisterer noe vedtak eller annen bekreftelse på at Distriktskontoret har gitt sitt samtykke til disse tidsfristene. Dette er noe Stiftelsen selv har kommet med i sin tilbakemelding av 18.april 2007. Denne tilbakemeldingen vurderte Distriktskontoret som utilstrekkelig. På bakgrunn av dette kunne Distriktskontoret fattet vedtak om opphør av virksomheten allerede på dette tidspunkt. Regionkontoret vurderer at det ville vært mest ryddig i denne saken.

Distriktskontoret valgte imidlertid å gi Stiftelsen ytterligere en ny sjanse, og dro på uanmeldt inspeksjon 1 måned etter denne tilbakemeldingen. Denne inspeksjonen var for å få en bekreftelse på om Stiftelsen hadde benyttet muligheten med å rette opp i de hygieniske forholdene fra forrige inspeksjon 07.mars og fram til denne inspeksjonen 14.mai. Inspeksjonen 14.mai kan nesten kalles anmeldt, siden sekretæren i Stiftelsen fikk beskjed 10.mai over telefonen at Distriktskontoret ønsket å gjennomføre en ny inspeksjon før det avtalte planleggingsmøtet. Det ble opplyst i denne samtalen at inspeksjonen ville bli foretatt uanmeldt.

Regionkontoret vurderer det som uakseptabelt at de samme funnene ble observert i virksomheten på denne siste inspeksjonen, på tross av at Stiftelsen hadde fått forhåndsvarsel om stenging på

grunn av identiske forhold ved inspeksjonen 2 måneder tidligere. Regionkontoret vil i denne forbindelse trekke frem at sekretæren anmodet inspektørene om å ikke skrive rapport fra denne inspeksjonen. Regionkontoret tolker dette utsagnet på en slik måte at sekretæren helst ikke ville ha noen dokumentasjon på hvordan forholdene presenterte seg i virksomheten på denne inspeksjonen.

Regionkontoret støtter ikke advokatens fremstilling om at Stiftelsen ikke har fått den nødvendige tid og ro for å ordne opp i disse forholdene. Regionkontoret vil tvert imot si at Stiftelsen har fått mer tid enn man kan forvente i en slik situasjon. Regionkontoret vurderer det slik at det er godt dokumentert at Stiftelsen ikke evner å kunne drive denne virksomheten i tråd med regelverket på tross av stor tålmodighet, samt vilje til samarbeid fra Distriktskontoret. Regionkontoret vil videre anføre at tidsfristene i mai og juni som advokaten trekker frem gjelder skifting av lysarmatur, installering av oppvaskmaskin osv, samt legging av nytt vinygulv i stuene. Vedtaket om avvikling av driften er ikke fattet med bakgrunn i at de nevnte manglende ikke er utbedret, men på grunnlag av en totalvurdering av virksomheten. Det helt avgjørende i denne vurderingen har vært at de hygieniske forholdene ikke har vært gjenstand for noe forbedring fra september 2006 til mai 2007.

Advokaten anfører at det er et grovt overtramp av Distriktskontoret at det er formulert i vedtaket at kattene som befinner seg på stedet etter datoen for avvikling av driften vil bli fjernet. Advokaten begrunner dette med at Mattilsynet ikke har fullmakter til å foreta seg noe i private dyrehold. Regionkontoret vil vise til at Mattilsynet og Dyrevernemndene har dobbeltkompetanse, og det medfører ikke riktighet at det kun er dyrevernemnda som har hjemmel til å fatte vedtak i private dyrehold. Regionkontoret vil videre vise til Distriktskontorets anførsler vedrørende arbeidsdelingen mellom Distriktskontoret og Dyrevernemnda.

Både advokaten og Stiftelsen trekker fram at Distriktskontoret ikke burde fattet vedtak om avvikling av driften 15.juni når det eksisterte en avtale om å avholde et samarbeidsmøte 18.juni. Distriktskontoret har redegjort for sitt syn på omstendighetene rundt planleggingen av dette møtet. Regionkontoret vurderer det slik at Distriktskontoret ikke hadde forventet å avdekke så alvorlige funn som ved inspeksjonen 14.mai. Disse forholdene gjorde at Distriktskontoret ikke kunne se noen annen mulighet enn å iverksette det forhåndsvarslede vedtaket av 29.mars 2007 om avvikling av driften. Distriktskontoret har ikke gjort noen formelle feil ved å gjøre det på denne måten. Det eksisterte ingen avtaler mellom Distriktskontoret og Stiftelsen om at det ikke skulle fattes noen vedtak før gjennomføringen av dette møtet.

Når det gjelder advokatens henvisning til veiledningen for dyrevernemndene om å bruke det minst inngripende vedtaket, så er dette tatt ut av sin sammenheng. I veiledningen står det at dersom det er flere tiltak som er egnet til å sikre etterlevelse av dyrevernloven skal det tiltaket som er minst inngripende for dyreholder velges. I denne saken har virksomheten fått nye sjanser ved gjentatte anledninger, og alle vedtak har blitt forhåndsvarslet i god tid før gjennomføring. Dette har imidlertid ikke ført til etterlevelse av regelverket.

I veileder for virkemiddelbruk i Mattilsynet står det at man ved valg av virkemiddel skal ta hensyn til type regelverksbrudd og tidligere erfaringer med virksomheten. Alle vedtak skal være proporsjonale i forhold til overtredelsen og hvor inngripende effekt det har overfor virksomheten. Vedtaket, forbudet eller påbudet må være egnet til å realisere formålet med bestemmelsen og inngrepet må ikke gå lenger eller være strengere enn hva som anses nødvendig. Videre i denne veilederen står det beskrevet at Mattilsynet bruker prinsippet om opptrappende virkemiddelbruk. Det innebærer at Mattilsynet først vil bruke et mildere virkemiddel som pålegg eller varsel om stenging og deretter går til stenging dersom virkemidlet ikke har ønsket effekt.

I denne saken har virksomheten ikke benyttet seg av de mulighetene, og tiden fra september 2006 med å sette i gang tiltak for forbedre forholdene. Alle vedtak har vært forhåndsvarslet i god tid, og videre framdrift i saken har således vært svært forutsigbar. Regionkontoret vurderer det slik at Distriktskontoret har gitt virksomheten god tid på å rette opp i forholdene, men ingen av forhåndsvarslene om avvikling av driften har ført til etterlevelse av regelverket. Regionkontoret vurderer det slik at det var en riktig vurdering av Distriktskontoret å benytte seg av opptrappende virkemiddelbruk i denne saken. Regionkontoret vil anføre i den forbindelse at Distriktskontoret ikke har gitt pålegg om at kattene må avlives, dersom dette er eneste mulighet for kattene, er det et resultat av den situasjonen Stiftelsen har påført seg selv.

Regionkontoret vil trekke fram at det er noen uheldige forhold ved saksbehandlingen, men det er ingen av disse forholdene som har vært bestemmende for vedtakets innhold og dermed er vedtaket gyldig, jmfør Forvaltningsloven § 41. Regionkontoret vurderer det slik at Distriktskontoret ikke burde anført i brevet av 01.juni 2007 at klagen ikke ville gis oppsettende virkning. Distriktskontoret har videre i sin saksbehandling gått tilbake på dette, og imøtekommet dette kravet fra Stiftelsen.

Regionkontoret vurderer det videre som uheldig at Distriktskontoret i brev av 29.mars 2007 blandet sammen anførsler om Stiftelsens drift og framtidig privat kattehold på adressen hvor det kunne ville bli tillatt med 5 katter. Distriktskontoret fattet aldri noe vedtak om dette på bakgrunn av at de foretok en ny vurdering vedrørende dette forholdet. Det ble konkludert med at det var uheldig å sette noe tall for hvor mange dyr som kunne tillates i et privat kattehold, og dette ble av den grunn ikke tatt med i selve vedtaket.

Konklusjon

På bakgrunn av ovenstående støtter Regionkontoret vurderingene som ligger til grunn for dette vedtaket. Regionkontoret kan ikke se at det kommer fram noen argumenter i klagen som gjør at det er grunnlag for å endre oppfatning av denne saken. Det har blitt avdekket noen forhold ved saksbehandlingen som har vært uheldige, men ingen av disse har vært av en slik karakter at det har vært bestemmende for vedtakets innhold. Regionkontoret vurderer det slik at det er godt dokumentert i denne saken at Stiftelsen Dyrenes Velferd, på tross av god tid og gjentatte sjanser, ikke har klart å vise til at de kan drive denne virksomheten i tråd med regelverket.

På bakgrunn av dette om med hjemmel i Forvaltningsloven fattes følgende

Vedtak

Vedtak fattet av Distriktskontoret for Oslo 01.juni 2007 opprettholdes.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. Forvaltningsloven § 28 3.ledd.

På bakgrunn av at vedtaket er gitt oppsettende virkning, og at den opprinnelige datoen for avviklingen av driften har utløpt vil Regionkontoret henstille Distriktskontoret om å komme med en ny dato for iverksettelse av vedtaket.

Med hilsen

Ingrid Lassen
Fungerende seksjonssjef

Eva Otterstad
Rådgiver/veterinær

Kopi til:

Stiftelsen Dyrenes Velferd	Strømsveien 269	0668	Oslo
802000 - Distriktskontoret for Oslo			
Dyrevernemndra i Oslo, Asker og Bærum	Brynsengfare 6 b	0667	Oslo